

I

(Resoluties, aanbevelingen en adviezen)

AANBEVELINGEN

EUROPEES COMITÉ VOOR SYSTEEMRISICO'S

AANBEVELING VAN HET EUROPEES COMITÉ VOOR SYSTEEMRISICO'S

van 26 juli 2021

tot wijziging van Aanbeveling ESRB/2015/2 betreffende de beoordeling van grensoverschrijdende effecten van macroprudentiële beleidsmaatregelen en van vrijwillige toepassing van wederkerigheid ten aanzien van macroprudentiële beleidsmaatregelen

(ESRB/2021/6)

(2021/C 358/01)

DE ALGEMENE RAAD VAN HET EUROPEES COMITÉ VOOR SYSTEEMRISICO'S

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EU) nr. 1092/2010 van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 betreffende macroprudentieel toezicht van de Europese Unie op het financiële stelsel en tot oprichting van een Europees Comité voor systeemrisico's ⁽¹⁾, en met name artikel 3 en de artikelen 16 tot en met 18,

Gezien Verordening (EU) nr. 575/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende prudentiële vereisten voor kredietinstellingen en beleggingsondernemingen en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 648/2012 ⁽²⁾, en met name artikel 458, lid 8,

Gezien Besluit ESRB/2011/1 van het Europees Comité voor systeemrisico's van 20 januari 2011 houdende goedkeuring van het reglement van orde van het Europees Comité voor systeemrisico's ⁽³⁾, en met name de artikelen 18 tot en met 20,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Om effectieve en consistente nationale macroprudentiële maatregelen te waarborgen, is het van belang de uit hoofde van Unierecht verplichte wederkerigheid aan te vullen met vrijwillige wederkerigheid.
- (2) Het in Aanbeveling ESRB/2015/2 van het Europees Comité voor systeemrisico's ⁽⁴⁾ vastgelegde kader inzake vrijwillige wederkerigheid voor macroprudentiële beleidsmaatregelen moet verzekeren dat op alle in een lidstaat geactiveerde macroprudentiële beleidsmaatregelen op basis van blootstellingsgraad wederkerigheid van toepassing is in de andere lidstaten.

⁽¹⁾ PB L 331 van 15.12.2010, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 176 van 27.6.2013, blz.1.

⁽³⁾ PB C 58 van 24.2.2011, blz. 4.

⁽⁴⁾ Aanbeveling ESRB/2015/2 van het Europees Comité voor systeemrisico's van 15 december 2015 betreffende de beoordeling van grensoverschrijdende effecten van macroprudentiële beleidsmaatregelen en van vrijwillige toepassing van wederkerigheid ten aanzien van macroprudentiële beleidsmaatregelen (PB C 97 van 12.3.2016, blz. 9).

- (3) Naar aanleiding van het verzoek van de *Haut Conseil de stabilité financière* (HCSF, Hoge Raad voor Financiële Stabieleit), die optreedt als de aangewezen Franse autoriteit voor de toepassing van artikel 458 van Verordening (EU) nr. 575/2013, heeft de Algemene Raad van het Europees Comité voor systeemrisico's (ESRB) overeenkomstig artikel 458, lid 8, van Verordening (EU) nr. 575/2013 aanbeveling ESRB/2018/8 van het Europees Comité voor systeemrisico's⁽⁵⁾ vastgesteld met het oog op het opnemen van strengere maatregelen met betrekking tot de vereisten voor grote risicoblootstellingen van artikel 392 en de artikelen 395 tot en met 403 van Verordening (EU) nr. 575/2013 (als bedoeld in artikel 458, lid 2, onder d), ii), van Verordening (EU) nr. 575/2013) in de lijst van macroprudentiële beleidsmaatregelen die krachtens Aanbeveling ESRB/2015/2 voor toepassing van wederkerigheid worden aanbevolen.
- (4) De bestaande strengere nationale maatregel legt verscherpte limieten op voor grote blootstellingen (5 % van het in aanmerking komend kapitaal) met betrekking tot grote niet-financiële vennootschappen met een hoge schuldenlast met maatschappelijke zetel in Frankrijk, aan Franse mondiaal systeemrelevante instellingen (globally systemically important institutions - G-SII's en andere systeemrelevante instellingen (other systemically important institutions - O-SII's) op het hoogste consolidatieniveau van de bancaire prudentiële perimter van de betrokken instelling.
- (5) Bij Verordening (EU) nr. 2019/876 van het Europees Parlement en de Raad⁽⁶⁾ zijn wijzigingen aangebracht in de vereisten voor grote blootstellingen in artikel 392 en de artikelen 395 tot en met 403 van Verordening (EU) nr. 575/2013. Met name moeten de instellingen met ingang van 28 juni 2021 grote blootstellingen met betrekking tot tier 1-kapitaal berekenen, en daarbij tier 2-kapitaal uitsluiten. De bestaande strengere nationale maatregel is dienovereenkomstig gewijzigd.
- (6) Derhalve moet ESRB/2015/2 dienovereenkomstig worden gewijzigd om rekening te houden met de wijzigingen in de bestaande strengere nationale maatregel.

HEEFT DE VOLGENDE AANBEVELING VASTGESTELD:

Wijzigingen

Aanbeveling ESRB/2015/2 wordt als volgt gewijzigd:

1. in afdeling 1 wordt subaanbeveling C(1) vervangen door:

“1. De relevante autoriteiten wordt aanbevolen wederkerigheid toe te passen op de door andere relevante autoriteiten vastgestelde en door het ESRB voor toepassing van wederkerigheid aanbevolen macroprudentiële beleidsmaatregelen. Aanbevolen wordt wederkerigheid op de volgende in de bijlage nader uiteengezette maatregelen toe te passen:

België:

- een risicogewichtopslagbedrag voor blootstellingen met betrekking tot particulieren en kleine partijen die zijn gedekt door in België gelegen niet-zakelijk onroerend goed, toegepast overeenkomstig artikel 458, lid 2, punt d), vi), van Verordening (EU) nr. 575/2013 op kredietinstellingen waaraan in België een vergunning is verleend en die de interneratingbenadering (IRB) hanteren voor de berekening van wettelijke kapitaalvereisten en dat bestaat uit:
  - a) een forfaitair risicogewichtopslagbedrag van 5 procentpunten, en
  - b) een evenredig risicogewichtopslagbedrag dat bestaat uit 33 procent van het naar blootstelling gewogen gemiddelde van de risicogewichten toegepast op de aangehouden blootstellingen met betrekking tot particulieren en kleine partijen die zijn gedekt door in België gelegen niet-zakelijk onroerend goed;

Frankrijk:

- een verscherping van de limieten voor grote blootstellingen van artikel 395, lid 1, van Verordening (EU) nr. 575/2013, toepasselijk op blootstellingen aan grote niet-financiële vennootschappen met een hoge schuldenlast met maatschappelijke zetel in Frankrijk naar 5 procent van het tier 1-kapitaal, toegepast in overeenstemming met artikel 458, lid 2, punt d), ii), van Verordening (EU) nr. 575/2013 op mondiaal systeemrelevante instellingen (G-SII's) en andere systeemrelevante instellingen (O-SII's) op het hoogste consolidatieniveau van hun bancaire prudentiële perimter;

⁽⁵⁾ Aanbeveling ESRB/2018/8 van het Europees Comité voor systeemrisico's van 5 december 2018 tot wijziging van Aanbeveling ESRB/2015/2 betreffende de beoordeling van grensoverschrijdende effecten van macroprudentiële beleidsmaatregelen en van vrijwillige toepassing van wederkerigheid ten aanzien van macroprudentiële beleidsmaatregelen (PB C 39 van 1.2.2019, blz. 1).

⁽⁶⁾ Verordening (EU) 2019/876 van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 2019 tot wijziging van Verordening (EU) nr. 575/2013 wat betreft de hefboomratio, de nettostabielefinancieringsratio, vereisten inzake eigen vermogen en in aanmerking komende passiva, tegenpartijkredietrisico, marktrisico, blootstellingen aan centrale tegenpartijen, blootstellingen aan instellingen voor collectieve belegging, grote blootstellingen, rapportage- en openbaarmakingsvereisten, en van Verordening (EU) nr. 648/2012 (PB L 150 van 7.6.2019, blz. 1).

Luxemburg

- juridisch bindende lening-waarde (loan-to-value - LTV) limieten voor nieuwe hypotheekleningen op in Luxemburg gelegen niet-zakelijk onroerend goed, met verschillende LTV-limieten voor verschillende categorieën kredietnemers:
  - a) een LTV-limiet van 100 % voor eerste kopers die hun hoofdverblijfplaats verwerven;
  - b) een LTV-limiet van 90 % voor andere kopers, d.w.z. niet-eerste kopers die hun hoofdverblijfplaats verwerven. Deze limiet wordt evenredig geïmplementeerd via een portefeuillevrije som. Meer bepaald mogen kredietgevers 15 % van de portefeuille van nieuwe hypotheekleningen die aan deze kredietnemers worden verstrekt uitgeven met een LTV-tarief van meer dan 90 %, maar minder dan het maximale LTV-tarief van 100 %;
  - c) een LTV-limiet van 80 % voor overige hypotheekleningen (met inbegrip van het segment kopen om te verhuren).

Noorwegen:

- een systeemrisicobufferpercentage van 4,5 % voor blootstellingen in Noorwegen, toegepast overeenkomstig artikel 133 van Richtlijn 2013/36/EU, zoals toepasselijk op en in Noorwegen op 1 januari 2020 overeenkomstig de voorwaarden van de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte (*) (EER-overeenkomst) (hierna de “RKV, zoals van toepassing op en in Noorwegen op 1 januari 2020” genoemd), toegepast op alle kredietinstellingen waaraan in Noorwegen een vergunning is verleend;
- een gemiddelde risicogewichtondergrens van 20 % voor blootstellingen aan niet-zakelijk onroerend goed in Noorwegen, toegepast overeenkomstig artikel 458, lid 2, punt d), vi), van Verordening (EU) nr. 575/2013, zoals toepasselijk op en in Noorwegen op 1 januari 2020 overeenkomstig de voorwaarden van de EER-overeenkomst (hierna de “VKV zoals van toepassing op en in Noorwegen op 1 januari 2020”) op kredietinstellingen waaraan in Noorwegen een vergunning is verleend die de interneratingbenadering (IRB) hanteren voor de berekening van de wettelijke kapitaalvereisten;
- een gemiddelde risicogewichtondergrens van 35 % voor blootstellingen aan zakelijk onroerend goed in Noorwegen, die overeenkomstig artikel 458, lid 2, punt d), vi), van de VKV, zoals toepasselijk op en in Noorwegen, op 1 januari 2020, wordt toegepast op kredietinstellingen waaraan in Noorwegen een vergunning is verleend die de IRB hanteren voor de berekening van de wettelijke kapitaalvereisten.

Zweden:

- een kredietinstellingsspecifieke ondergrens van 25 procent voor het naar blootstelling gewogen gemiddelde van de risicogewichten toegepast op de portefeuille door onroerende goed gedekte aangehouden blootstellingen met betrekking tot particulieren en kleine partijen aan in Zweden gevestigde debiteuren overeenkomstig artikel 458, lid 2, punt d), vi), van Verordening (EU) nr. 575/2013 op kredietinstellingen waaraan in Zweden een vergunning is verleend en die de IRB toepassen voor de berekening van wettelijke kapitaalvereisten.

(*) PB L 1 van 3.1.1994, blz. 3.”;

2. De bijlage wordt vervangen door de bijlage bij deze aanbeveling.

Gedaan te Frankfurt am Main, 26 juli 2021.

*Hoofd van het ESRB-secretariaat,
namens de Algemene Raad van het ESRB,
Francesco MAZZAFERRO*

BIJLAGE

De bijlage bij Richtsnoer ECB/2015/2 wordt als volgt vervangen:

"BIJLAGE

België

Een risicogewichtopslagbedrag voor blootstellingen met betrekking tot particulieren en kleine partijen die gedekt zijn door in België gelegen niet-zakelijk onroerend goed, opgelegd aan kredietinstellingen waaraan in België een vergunning is verleend en de IRB hanteren en dat wordt toegepast overeenkomstig artikel 458, lid 2, punt d), sub vi) van Verordening (EU) nr. 575/2013. Het opslagbedrag is opgebouwd uit twee componenten:

- a) **een forfaitair risicogewichtopslagbedrag van 5 procentpunten, en**
- b) **een evenredig risicogewichtopslagbedrag dat bestaat uit 33% van het naar blootstelling gewogen gemiddelde van de risicogewichten toegepast op de aangehouden blootstellingen met betrekking tot particulieren en kleine partijen die zijn gedekt door in België gelegen niet-zakelijk onroerend goed.**

I. Beschrijving van de maatregel

1. De Belgische maatregel, zoals toegepast overeenkomstig artikel 458, lid 2, punt d), vi) van Verordening (EU) nr. 575/2013 en opgelegd aan kredietinstellingen waaraan in België een vergunning is verleend en die de IRB hanteren, bestaat uit een risicogewichtopslagbedrag voor blootstellingen met betrekking tot particulieren en kleine partijen die zijn gedekt door in België gelegen niet-zakelijk onroerend goed en dat bestaat uit twee componenten:
  - a) de eerste component bestaat uit een verhoging van 5 procentpunten van het risicogewicht voor niet-zakelijk onroerend goed voor blootstellingen met betrekking tot particulieren en kleine partijen die zijn gedekt door in België gelegen niet-zakelijk onroerend goed, zulks na berekening van het tweede deel van het risicogewichtopslagbedrag overeenkomstig punt b);
  - b) de tweede component bestaat uit een verhoging van het risicogewicht van 33 procent van het naar blootstelling gewogen gemiddelde van de risicogewichten toegepast op de portefeuille aangehouden blootstellingen met betrekking tot particulieren en kleine partijen die zijn gedekt door in België gelegen niet-zakelijk onroerend goed. Het naar blootstelling gewogen gemiddelde is het gemiddelde van de risicogewichten van de afzonderlijke leningen dat werd berekend overeenkomstig artikel 154 van Verordening (EU) nr. 575/2013, gewogen naar de relevante blootstellingswaarde.

II. Wederkerigheid

2. Overeenkomstig artikel 458, lid 5, van Verordening (EU) nr. 575/2013 wordt de relevante autoriteiten van de betreffende lidstaten aanbevolen om wederkerigheid toe te passen ten aanzien van de Belgische maatregel door binnen deze maatregel binnen de in subaanbeveling C(3) bedoelde uiterste termijn toe te passen op in België gelegen bijkantoren van kredietinstellingen waaraan in eigen land een vergunning is verleend en die de IRB-hanteren.
3. Relevante autoriteiten wordt aanbevolen wederkerigheid toe te passen ten aanzien van de Belgische maatregel door toepassing op de kredietinstellingen waaraan in eigen land een vergunning is verleend en die de IRB hanteren, welke kredietinstellingen directe blootstellingen met betrekking tot particulieren en kleine partijen hebben die worden gedekt door in België gelegen niet-zakelijk onroerend goed. Overeenkomstig subaanbeveling C(2) wordt de relevante autoriteiten aanbevolen binnen de in subaanbeveling C(3) bedoelde uiterste termijn dezelfde maatregel toe te passen als de maatregel die de activerende autoriteit in België heeft toegepast.
4. Indien dezelfde macroprudentiële beleidsmaatregel niet beschikbaar is in hun jurisdictie, wordt de relevante autoriteiten aanbevolen na overleg met het ESRB een in hun jurisdictie beschikbare macroprudentiële beleidsmaatregel toe te passen die in vergelijking met voornoemde voor toepassing van wederkerigheid aanbevolen maatregel het meest equivalente effect heeft, waaronder de vaststelling van toezichtmaatregelen en -bevoegdheden zoals bedoeld in titel VII, hoofdstuk 2, afdeling IV, van Richtlijn 2013/36/EU. De relevante autoriteiten wordt aanbevolen de equivalente maatregel uiterlijk vier maanden na de bekendmaking van deze aanbeveling in het *Publicatieblad van de Europese Unie* vast te stellen.

III. Materialiteitsdrempel

5. De maatregel wordt aangevuld met een instellings specifieke materialiteitsdrempel van 2 miljard EUR om de potentiële toepassing te sturen van het *de minimis*-beginsel door de relevante autoriteiten die wederkerigheid toepassen ten aanzien van de maatregel.

6. Overeenkomstig afdeling 2.2.1 van Aanbeveling ESRB/2015/2 kunnen de relevante autoriteiten van de betreffende lidstaat een vrijstelling verlenen aan afzonderlijke kredietinstellingen die de IRB hanteren en waaraan in eigen land een vergunning is verleend, welke kredietinstellingen niet-materiële blootstellingen hebben onder de materialiteitsdrempel van 2 miljard EUR aan particuliere hypothecaire kredieten die worden gedekt door in België gelegen niet-zakelijk onroerend goed. Wanneer de materialiteitsdrempel van 2 miljard EUR wordt doorbroken moeten de relevante autoriteiten bij de toepassing van de materialiteitsdrempel de materialiteit van blootstellingen monitoren en wordt hen aanbevolen om de Belgische maatregel toe te passen op de eertijds vrijgestelde afzonderlijke kredietinstellingen waaraan in eigen land een vergunning is verleend.
7. Indien er geen kredietinstellingen zijn waaraan in betrokken lidstaten een vergunning is verleend met in België gevestigde bijkantoren of die directe blootstellingen hebben met betrekking tot particulieren en kleine partijen die worden gedekt door in België gelegen niet-zakelijk onroerend goed, welke bijkantoren de IRB hanteren en blootstellingen hebben van 2 miljard EUR of meer ten aanzien van de Belgische markt voor niet-zakelijk onroerend goed, kunnen de relevante autoriteiten van de betreffende lidstaten krachtens afdeling 2.2.1. van Aanbeveling ESRB/2015/2 besluiten geen wederkerigheid toe te passen ten aanzien van de Belgische maatregel. In dat geval moeten de relevante autoriteiten de materialiteit van de blootstellingen monitoren en wordt hun aanbevolen wederkerigheid toe te passen ten aanzien van de Belgische maatregel wanneer een kredietinstelling die de IRB hanteert de drempel van 2 miljard EUR overschrijdt.
8. Overeenkomstig afdeling 2.2.1 van Aanbeveling ESRB/2015/2 is de materialiteitsdrempel van 2 miljard EUR een aanbevolen maximumdrempelniveau. Relevante autoriteiten die wederkerigheid toepassen kunnen derhalve in voorkomende gevallen voor hun jurisdictie een lagere drempel toepassen, en niet de aanbevolen drempel, of wederkerigheid toepassen ten aanzien van de maatregel zonder een materialiteitsdrempel.

Frankrijk

Een verscherping van de limiet voor grote blootstellingen van artikel 395, lid 1, van Verordening (EU) nr. 575/2013, toepasselijk op blootstellingen aan grote niet-financiële vennootschappen met een hoge schuldenlast met maatschappelijke zetel in Frankrijk naar 5 procent van het tier 1- kapitaal, toegepast in overeenstemming met artikel 458, lid 2, punt d), ii) van Verordening (EU) nr. 575/2013 op mondiaal systeemrelevante instellingen (G-SII's) en andere systeemrelevante instellingen (O-SII's) op het hoogste consolidatieniveau van hun bancaire prudentiële perimeter.

I. Beschrijving van de maatregel

1. De Franse maatregel zoals toegepast in overeenstemming met artikel 458, lid 2, punt d), ii), van Verordening (EU) nr. 575/2013 en opgelegd aan G-SII's en O-SII's op het hoogste consolidatieniveau van hun bancaire prudentiële perimeter (niet op gesubconsolideerd niveau), bestaat uit de verscherping van de limieten voor grote blootstellingen naar 5 procent van hun tier 1-kapitaal, toepasselijk op blootstellingen aan grote niet-financiële vennootschappen met een hoge schuldenlast met maatschappelijke zetel in Frankrijk.
2. Een niet-financiële vennootschap wordt omschreven als een natuurlijke of rechtspersoon krachtens het privaatrecht met maatschappelijke zetel in Frankrijk, en die op haar niveau en op het hoogste consolidatieniveau behoort tot de sector niet-financiële vennootschappen als gedefinieerd in Bijlage A, punt 2.45, bij Verordening (EU) nr. 549/2013 van het Europees Parlement en de Raad (*).
3. De maatregel wordt toegepast op blootstellingen aan niet-financiële vennootschappen met maatschappelijke zetel in Frankrijk en voor blootstellingen aan groepen van verbonden niet-financiële vennootschappen als volgt:
  - a) voor niet-financiële vennootschappen die deel uitmaken van een groep verbonden niet-financiële vennootschappen met maatschappelijke zetel op het hoogste consolidatieniveau in Frankrijk, geldt de maatregel voor de som van de netto blootstellingen tegenover de groep en alle verbonden entiteiten in de zin van artikel 4, lid 1, punt 39, van Verordening (EU) nr. 575/2013;
  - b) voor niet-financiële vennootschappen die deel uitmaken van een groep verbonden niet-financiële vennootschappen met maatschappelijke zetel op het hoogste consolidatieniveau buiten Frankrijk, geldt de maatregel voor de som van:
    - i) de blootstellingen aan deze niet-financiële vennootschappen met maatschappelijke zetel in Frankrijk;

- ii) de blootstellingen aan entiteiten in Frankrijk of in het buitenland waarover de niet-financiële vennootschappen waarnaar wordt verwezen in punt i) rechtstreekse of onrechtstreekse zeggenschap hebben in de zin van artikel 4, lid 1, punt 39, van Verordening (EU) nr. 575/2013, en
- iii) de blootstellingen aan entiteiten in Frankrijk of in het buitenland die economisch afhankelijk zijn van de niet-financiële vennootschappen waarnaar wordt verwezen in punt i), in de zin van artikel 4, lid 1, punt 39, van Verordening (EU) nr. 575/2013.

Niet-financiële vennootschappen die hun maatschappelijke zetel niet in Frankrijk hebben en geen dochteronderneming of economisch afhankelijke entiteit zijn van, en die niet rechtstreeks of onrechtstreeks gecontroleerd worden door een niet-financiële vennootschap met maatschappelijke zetel in Frankrijk, vallen daarom buiten de werkingssfeer van de maatregel.

Overeenkomstig artikel 395, lid 1, van Verordening (EU) nr. 575/2013 is de maatregel van toepassing nadat rekening werd gehouden met de effecten van kredietrisicolimiteringstechnieken en uitzonderingen in overeenstemming met de artikelen 399 tot en met 403 van Verordening (EU) nr. 575/2013.

- 4. Een G-SII of een O-SII moet een niet-financiële vennootschap met maatschappelijke zetel in Frankrijk als groot beschouwen indien de oorspronkelijke blootstelling aan de niet-financiële vennootschap, of aan de groep van verbonden niet-financiële vennootschappen in de zin van lid 3 gelijk is aan of hoger is dan 300 miljoen EUR. De oorspronkelijke blootstellingswaarde wordt berekend overeenkomstig de artikelen 389 en 390 van Verordening (EU) nr. 575/2013, alvorens rekening te houden met de effecten van kredietrisicolimiteringstechnieken en uitzonderingen als uiteenzet in de artikelen 399 tot en met 403 van Verordening (EU) nr. 575/2013, zoals gerapporteerd overeenkomstig artikel 9 van Uitvoeringsverordening van de Commissie (EU) nr. 680/2014 (**).
- 5. Een niet-financiële vennootschap wordt geacht een hoge schuldenlast te hebben bij een hefboomratio van meer dan 100 procent en een financiële kostendekkingsratio onder drie, berekend als volgt op het hoogste groepsconsolidatieniveau:
  - a) de hefboomratio is de verhouding tussen de totale schuld minus liquide middelen en eigen vermogen, en
  - b) de financiële kostendekkingsratio is de verhouding tussen enerzijds de toegevoegde waarde plus exploitatie-subsidies minus: i) loonlijst; ii) operationele belastingen en heffingen; iii) andere netto gewone bedrijfskosten exclusief nettorente en soortgelijke lasten, en iv) afschrijvingen en waardeverminderingen, en anderzijds rente en soortgelijke lasten.

De ratio's worden berekend op basis van boekhoudkundige aggregaten als gedefinieerd overeenkomstig de toepasselijke standaarden zoals gepresenteerd in de jaarrekening van de niet-financiële vennootschap, desgevallend gecertificeerd door een beëdigde accountant.

II. Wederkerigheid

- 6. De relevante autoriteiten wordt aanbevolen om wederkerigheid toe te passen op de Franse maatregel door deze maatregel op G-SII's en O-SII's waaraan in eigen land een vergunning is verleend toe te passen op het hoogste consolidatieniveau binnen de jurisdictie van hun bancaire prudentiële perimeteer.
- 7. Indien dezelfde macroprudentiële beleidsmaatregel in hun jurisdictie niet beschikbaar is wordt de relevante autoriteiten, in lijn met subaanbeveling C(2) aanbevolen om na overleg met het ESRB een in hun jurisdictie beschikbare macroprudentiële beleidsmaatregel toe te passen die in vergelijking met voornoemde voor toepassing van wederkerigheid aanbevolen maatregel het meest equivalente effect heeft. De relevante autoriteiten wordt aanbevolen de equivalente maatregel uiterlijk zes maanden na de bekendmaking van deze aanbeveling in het *Publicatieblad van de Europese Unie* vast te stellen.

III. Materialiteitsdrempel

- 8. De maatregel wordt aangevuld met een gecombineerde materialiteitsdrempel om de potentiële toepassing van het *de minimis*-beginsel relevante autoriteiten die wederkerigheid toepassen, welke bestaat uit:
  - a) een drempel van 2 miljard EUR voor de totale oorspronkelijke blootstellingen van G-SII's en O-SII's, waaraan in eigen land een vergunning is verleend op het hoogste consolidatieniveau van de bancaire prudentiële perimeteer aan de Franse sector niet-financiële vennootschappen;
  - b) een drempel van 300 miljoen EUR toepasselijk op G-SII's en O-SII's waaraan in eigen land een vergunning is verleend met een drempelwaarde gelijk aan of hoger dan de in punt a) bedoelde drempelwaarde voor:
    - i) een enkele oorspronkelijke blootstelling aan een niet-financiële vennootschap met maatschappelijke zetel in Frankrijk;

- ii) de som van de oorspronkelijke blootstellingen aan een groep van verbonden niet-financiële vennootschappen met maatschappelijke zetel op het hoogste consolidatieniveau in Frankrijk, berekend in overeenstemming met lid 3, punt a);
  - iii) de som van oorspronkelijke blootstellingen aan niet-financiële vennootschappen met maatschappelijke zetel in Frankrijk die deel uitmaken van de groep van verbonden niet-financiële vennootschappen met maatschappelijke zetel op het hoogste consolidatieniveau buiten Frankrijk, zoals gerapporteerd in de modellen C 28.00 en C 29.00 van bijlage VIII bij Uitvoeringsverordening (EU) nr. 680/2014;
- c) een drempel van 5 procent van het in aanmerking komend kapitaal van G-SII's of O-SII's op het hoogste consolidatieniveau voor blootstellingen die in punt b) geïdentificeerd zijn nadat rekening werd gehouden met de effecten van kredietrisicolimiteringstechnieken en uitzonderingen in overeenstemming met de artikelen 399 tot en met 403 van Verordening (EU) nr. 575/2013.

De drempelwaarden waarnaar wordt verwezen in de punten b) en c) moeten worden toegepast ongeacht of de betrokken entiteit of niet-financiële vennootschap een hoge schuldenlast heeft of niet.

De oorspronkelijke blootstellingswaarde waarnaar wordt verwezen in de punten a) en b) moet worden berekend overeenkomstig de artikelen 389 en 390 van Verordening (EU) nr. 575/2013, alvorens rekening te houden met de effecten van kredietrisicolimiteringstechnieken en uitzonderingen als opgenomen in de artikelen 399 tot en met 403 van Verordening (EU) nr. 575/2013, zoals gerapporteerd overeenkomstig artikel 9 van Uitvoeringsverordening van de Commissie (EU) nr. 680/2014.

9. Overeenkomstig Afdeling 2.2.1 van Aanbeveling ESRB/2015/2 kunnen de relevante autoriteiten van de betrokken lidstaat G-SII's en O-SII's waaraan in eigen land een vergunning is verleend op het hoogste consolidatieniveau van hun bancaire prudentiële perimenter vrijstellen als zij de in punt 8 bedoelde gecombineerde materialiteitsdrempel niet schenden. Bij toepassing van de materialiteitsdrempel zouden de relevante autoriteiten de materialiteit van de blootstellingen van G-SII's en O-SII's waaraan in eigen land een vergunning is verleend aan de Franse sector niet-financiële vennootschappen moeten monitoren alsook de blootstellingsconcentratie van G-SII's en O-SII's waaraan in eigen land een vergunning is verleend aan grote niet-financiële vennootschappen met maatschappelijke zetel in Frankrijk; hen wordt aanbevolen om de Franse maatregel toe te passen op eertijds vrijgestelde G-SII's en O-SII's waaraan in eigen land een vergunning is verleend op het hoogste consolidatieniveau van hun bancaire prudentiële perimenter ingeval de in lid 8 bedoelde materialiteitsdrempel wordt geschonden. De relevante autoriteiten worden eveneens aangemoedigd om de systeemrisico's in verband met de verhoogde hefboomwerking van grote niet-financiële vennootschappen met maatschappelijke zetel in Frankrijk te signaleren aan andere marktdeelnemers in hun jurisdictie.
10. Wanneer er geen G-SII's of O-SII's waaraan in eigen land een vergunning is verleend bestaan op het hoogste consolidatieniveau van hun bancaire prudentiële perimenter en zij blootstellingen hebben aan de Franse sector niet-financiële vennootschappen boven de in punt 8 bedoelde materialiteitsdrempel, kunnen de relevante autoriteiten van de betreffende lidstaten krachtens afdeling 2.2.1. van Aanbeveling ESRB/2015/2 besluiten geen wederkerigheid toe te passen ten aanzien van de Franse maatregel. In dit geval zouden de relevante autoriteiten de materialiteit van de blootstellingen van G-SII's en O-SII's waaraan in eigen land een vergunning is verleend aan de Franse sector niet-financiële vennootschappen moeten monitoren, alsook de blootstellingsconcentratie van G-SII's en O-SII's waaraan in eigen land een vergunning is verleend aan grote niet-financiële vennootschappen met maatschappelijke zetel in Frankrijk; hen wordt aanbevolen om wederkerigheid toe te passen ten aanzien van de Franse maatregel wanneer een G-SII of een O-SII op het hoogste consolidatieniveau van hun bancaire prudentiële perimenter de in punt 8 genoemde gecombineerde materialiteitsdrempel schendt. De relevante autoriteiten worden eveneens aangemoedigd om de systeemrisico's in verband met de verhoogde hefboomwerking van grote niet-financiële vennootschappen met maatschappelijke zetel in Frankrijk te signaleren aan andere marktdeelnemers in hun rechtsgebied.
11. Overeenkomstig afdeling 2.2.1 van Aanbeveling ESRB/2015/2 is de gecombineerde materialiteitsdrempel waarnaar wordt verwezen in punt 8 een aanbevolen maximumdrempelniveau. Relevante autoriteiten die wederkerigheid toepassen kunnen derhalve in voorkomend geval een voor hun jurisdictie een lagere drempel toepassen, en niet de aanbevolen drempel, of wederkerigheid toepassen ten aanzien van de maatregel zonder een materialiteitsdrempel.

Luxemburg

Juridisch bindende lening-waarde (loan-to-value - LTV) limieten voor nieuwe hypotheekleningen op in Luxemburg gelegen niet-zakelijk onroerend goed, met verschillende LTV-limieten voor verschillende categorieën kredietnemers:

- a) een LTV-limiet van 100 % voor eerste kopers die hun hoofdverblijfplaats verwerven;

- b) een LTV-limiet van 90 % voor andere kopers, d.w.z. niet-eerste kopers die hun hoofdverblijfplaats verwerven. Deze limiet wordt evenredig geïmplementeerd via een portefeuillevrije som. Meer bepaald mogen kredietgevers 15 % van de portefeuille van nieuwe hypotheekleningen die aan deze kredietnemers worden verstrekt, uitgeven met een LTV-tarief van meer dan 90 %, maar minder dan het maximale LTV-tarief van 100 %;
- c) LTV-limiet van 80 % voor overige hypotheekleningen (met inbegrip van het segment kopen om te verhuren).

I. Beschrijving van de maatregel

1. De Luxemburgse autoriteiten hebben juridisch bindende LTV-limieten geactiveerd voor nieuwe hypothecaire leningen op in Luxemburg gelegen woningen. Naar aanleiding van de aanbeveling van het Comité voor Risque systémique (Comité voor systeemrisico's) (***) heeft de *Commission de Surveillance du Secteur Financier* (Commissie voor toezicht op de financiële sector) (****), die in overleg met de Banque centrale du Luxembourg optreedt, LTV-grenswaarden geactiveerd die voor drie categorieën kredietnemers verschillen. De LTV-limieten voor elk van de drie categorieën zijn als volgt:
  - a) een LTV-limiet van 100 % voor eerste kopers die hun hoofdverblijfplaats verwerven;
  - b) een LTV-limiet van 90 % voor andere kopers, d.w.z. niet-eerste kopers die hun hoofdverblijfplaats verwerven. Deze limiet wordt evenredig geïmplementeerd via een portefeuillevrije som. Meer bepaald mogen kredietgevers 15 % van de portefeuille van nieuwe hypotheekleningen die aan deze kredietnemers worden verstrekt, uitgeven met een LTV-tarief van meer dan 90 %, maar minder dan het maximale LTV-tarief van 100 %;
  - c) een LTV-limiet van 80 % voor overige hypotheekleningen (met inbegrip van het segment kopen om te verhuren).
2. De LTV-ratio is de verhouding tussen de som van alle leningen of tranches van leningen die door de leningnemer met niet-zakelijk onroerend goed worden gedekt op het moment dat de lening wordt verstrekt, en de waarde van het onroerend goed op hetzelfde tijdstip.
3. De LTV-limieten zijn onafhankelijk van het type eigendom van toepassing (bv. volledige eigendom, vruchtgebruik, ongebonden eigendom).
4. De maatregel wordt toegepast op particuliere leningnemers die een hypothecaire lening aangaan voor de aankoop van niet-zakelijk onroerend goed in Luxemburg voor niet-commerciële doeleinden. De maatregel is ook van toepassing indien de kredietnemer gebruik maakt van een juridische structuur zoals een vastgoedbeleggingsmaatschappij om deze transactie te voltooien, en in het geval van gezamenlijke aanvragen. "Niet-zakelijk onroerend goed" omvat bouwterreinen, ongeacht of de bouwwerkzaamheden onmiddellijk na de aankoop plaatsvinden of jaren daarna. De maatregel is ook van toepassing indien een lening wordt verstrekt aan een leningnemer voor de aankoop van een onroerend goed met een erfpachtovereenkomst. Het onroerend goed kan bestemd zijn voor gebruik door de eigenaar of aankoop om te verhuren.

II. Wederkerigheid

5. Lidstaten waarvan kredietinstellingen, verzekeringsinstellingen en beroepsbeoefenaren die leningen verstrekken (hypotheekverstrekkers) belangrijke Luxemburgse kredietblootstellingen hebben via rechtstreeks grensoverschrijdend krediet, wordt aanbevolen wederkerigheid toe te passen ten aanzien van de Luxemburgse maatregel in hun jurisdictie. Indien dezelfde maatregel niet in hun rechtsgebied beschikbaar is voor alle relevante grensoverschrijdende blootstellingen, moeten de relevante autoriteiten de beschikbare maatregelen toepassen die het meest equivalente effect hebben als de geactiveerde macroprudentiële beleidsmaatregel.
6. Lidstaten moeten het ESRB ervan in kennis stellen dat zij de Luxemburgse maatregel hebben toegepast of *de minimis*-vrijstellingen hebben gebruikt overeenkomstig Aanbeveling D van Aanbeveling ESRB/2015/2. De kennisgeving moet uiterlijk één maand na de vaststelling van de wederkerige maatregel worden gedaan aan de hand van het desbetreffende sjabloon dat op de ESRB-website is gepubliceerd. Het ESRB maakt de kennisgevingen op de ESRB-website bekend en communiceert de nationale wederkerigheidsbesluiten aan het publiek. Deze bekendmaking omvat alle uitzonderingen die door lidstaten die wederkerigheid toepassen worden gemaakt en hun toezegging om lekkages te monitoren en zo nodig op te treden.
7. De lidstaten worden aanbevolen binnen drie maanden na de bekendmaking van deze aanbeveling in het *Publicatieblad van de Europese Unie* wederkerigheid toe te passen.

III. Materialiteitsdrempel

8. Deze maatregel wordt aangevuld met twee materialiteitsdrempels om de potentiële toepassing van het *de minimis*-beginsel door de lidstaten die wederkerigheid toepassen: een landspecifieke materialiteitsdrempel en een instellingsspecifieke materialiteitsdrempel. De landspecifieke materialiteitsdrempel voor de totale grensoverschrijdende hypothecaire kredietverstrekking aan Luxemburg bedraagt 350 miljoen EUR, hetgeen overeenkomt met ongeveer 1 % van de totale binnenlandse markt voor woninghypotheken in december 2020. De instellingsspecifieke materialiteitsdrempel voor de totale grensoverschrijdende hypotheekverstrekking aan Luxemburg bedraagt 35 miljoen EUR, hetgeen overeenkomt met ongeveer 0,1 % van de totale binnenlandse markt voor woninghypotheken in Luxemburg in december 2020. Wederkerigheid wordt alleen gevraagd wanneer zowel de landspecifieke als de instellingsspecifieke drempel worden overschreden.

Noorwegen

- een systeemrisicobufferpercentage van 4,5 % voor blootstellingen in Noorwegen, toegepast overeenkomstig artikel 133 van Richtlijn 2013/36/EU, zoals toepasselijk op en in Noorwegen op 1 januari 2020 overeenkomstig de voorwaarden van de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte (EER-overeenkomst) (hierna de “RKV zoals toepasselijk op en in Noorwegen op 1 januari 2020”), voor alle kredietinstellingen waaraan in Noorwegen vergunning is verleend;
- een gemiddelde risicogewichtondergrens van 20 % voor blootstellingen aan niet-zakelijk onroerend goed in Noorwegen, toegepast overeenkomstig artikel 458, lid 2, onder d), punt vi), van Verordening (EU) nr. 575/2013, zoals toepasselijk op en in Noorwegen op 1 januari 2020 overeenkomstig de voorwaarden van de EER-overeenkomst (hierna de “VKV zoals toepasselijk op en in Noorwegen op 1 januari 2020”) op kredietinstellingen waaraan in Noorwegen vergunning is verleend die de interneratingbenadering (IRB) hanteren voor de berekening van de wettelijke kapitaalvereisten;
- een gemiddelde risicogewichtondergrens van 35 % voor blootstellingen aan zakelijk onroerend goed in Noorwegen, die overeenkomstig artikel 458, lid 2, onder d), vi), van de VKV, zoals toepasselijk op en in Noorwegen, op 1 januari 2020 wordt toegepast op kredietinstellingen waaraan in Noorwegen vergunning is verleend die IRB hanteren voor de berekening van de wettelijke kapitaalvereisten.

I. Beschrijving van de maatregel

1. Met ingang van 31 december 2020 heeft het Finansdepartement (het Noorse Ministerie van Financiën) drie maatregelen geïntroduceerd, namelijk: i) een systeemrisicobuffervereiste voor blootstellingen in Noorwegen krachtens artikel 133 van de RKV zoals van toepassing en in Noorwegen op 1 januari 2020; ii) een ondergrens van 20% van het gemiddelde risicogewicht voor blootstellingen aan niet-zakelijk onroerend goed in Noorwegen krachtens artikel 458, lid 2, punt d), vi), van de VKV, zoals van toepassing op en in Noorwegen op 1 januari 2020, en iii) een ondergrens van het gemiddelde risicogewicht voor blootstellingen aan zakelijk onroerend goed in Noorwegen krachtens artikel 458, lid 2, punt d), vi), van de VKV zoals van toepassing op en in Noorwegen op 1 januari 2020.
2. Het systeemrisicobufferpercentage is vastgesteld op 4,5 % en wordt toegepast op de binnenlandse blootstellingen van alle kredietinstellingen waaraan in Noorwegen een vergunning is verleend. Voor kredietinstellingen die de geavanceerde IRB niet hanteren, wordt het systeemrisicobufferpercentage dat van toepassing is op alle blootstellingen vastgesteld op 3 % tot en met 31 december 2022. Daarna wordt het op binnenlandse blootstellingen vastgesteld toepasselijke systeemrisicobufferpercentage vastgesteld op 4,5 %.
3. De ondergrens voor het risicogewicht van niet-zakelijk onroerend goed is een instellingsspecifieke gemiddelde risicogewichtondergrens voor blootstellingen aan niet-zakelijk onroerend goed in Noorwegen, toepasselijk op kredietinstellingen die de IRB hanteren. De ondergrens voor het risicogewicht van onroerend goed betreft het naar blootstelling gewogen gemiddelde risicogewicht in de portefeuille niet-zakelijk onroerend goed. Noorse blootstellingen aan niet-zakelijk onroerend goed moeten worden opgevat als blootstellingen met betrekking tot particulieren en kleine partijen die gedekt zijn door onroerend goed in Noorwegen.
4. De risicogewichtondergrens voor zakelijk onroerend goed is een instellingsspecifieke gemiddelde risicogewichtondergrens voor blootstellingen aan zakelijk onroerend goed in Noorwegen, toepasselijk op kredietinstellingen die de IRB hanteren. De ondergrens voor het risicogewicht van onroerend goed betreft het naar blootstelling gewogen gemiddelde risicogewicht in de commerciële onroerendgoedportefeuille. Noorse blootstellingen aan zakelijk onroerend goed moeten worden opgevat als blootstellingen met betrekking tot ondernemingen die gedekt zijn door onroerend goed in Noorwegen.

II. Wederkerigheid

5. De relevante autoriteiten worden aanbevolen wederkerigheid toe te passen op de Noorse maatregelen voor in Noorwegen gesitueerde blootstellingen overeenkomstig artikel 134, lid 1, van Richtlijn 2013/36/EU, respectievelijk artikel 458, lid 5, van Verordening (EU) nr. 575/2013. De relevante autoriteiten worden aanbevolen wederkerigheid toe te passen op het systeemrisicobufferpercentage binnen 18 maanden na de bekendmaking van deze aanbeveling, zoals gewijzigd bij Aanbeveling ESRB/2021/3 van het Europees Comité voor systeemrisico's (****), in het *Publicatieblad van de Europese Unie*, tenzij in het onderstaande punt 7 anders is bepaald. Op de gemiddelde risicogewichtondergrenzen voor blootstellingen aan niet-zakelijk en zakelijk onroerend goed in Noorwegen moet wederkerigheid worden toegepast binnen de standaardovergangperiode van drie maanden waarin Aanbeveling ESRB/2015/2 voorziet.
6. Indien dezelfde macroprudentiële beleidsmaatregel in hun jurisdictie niet beschikbaar is wordt de relevante autoriteiten in lijn met subaanbeveling C(2) aanbevolen na overleg met het ESRB in hun jurisdictie beschikbare macroprudentiële beleidsmaatregelen toe te passen die in vergelijking met voornoemde voor toepassing van wederkerigheid aanbevolen maatregelen het meest equivalente effect hebben. De relevante autoriteiten worden aanbevolen de equivalente maatregelen voor de wederkerigheid van de gemiddelde risicogewichtondergrenzen voor blootstellingen aan niet-zakelijk en zakelijk onroerend goed binnen 12 maanden en voor de wederkerigheid van het systeemrisicobufferpercentage binnen 18 maanden na de bekendmaking van deze aanbeveling in het *Publicatieblad van de Europese Unie* vast te stellen, tenzij in het onderstaande punt 7 anders is bepaald voor de systeemrisicobuffer.
7. Totdat Richtlijn (EU) 2019/878 van toepassing wordt op en in Noorwegen overeenkomstig de bepalingen van de EER-overeenkomst, mogen de relevante autoriteiten de Noorse systeemrisicobuffermaatregel wederkerigheid toepassen op een wijze en op een niveau dat rekening houdt met eventuele overlappingsen of verschillen in de kapitaalvereisten die in hun lidstaat en in Noorwegen van toepassing zijn, mits zij zich houden aan de volgende beginselen:
  - a) dekking van het risico: de relevante autoriteiten moeten ervoor zorgen dat het systeemrisico dat de Noorse maatregel beoogt te beperken, op passende wijze wordt aangepakt;
  - b) vermijden van regelgevingsarbitrage en zorgen voor een gelijk speelveld: de relevante autoriteiten moeten de mogelijkheid van lekkages en regelgevingsarbitrage tot een minimum beperken en eventuele mazen in de regelgeving zo nodig onmiddellijk dichten; daarnaast moeten de relevante autoriteiten zorgen voor een gelijk speelveld tussen kredietinstellingen.

Dit punt is niet van toepassing op de gemiddelde risicogewichtondergrens voor blootstellingen aan niet-zakelijk en zakelijk onroerend goed.

III. Materialiteitsdrempel

8. De maatregel wordt aangevuld met een instellingsspecifieke materialiteitsdrempel op basis van in Noorwegen gesitueerde blootstellingen om de potentiële toepassing van het *de minimis*-beginsel door de relevante autoriteiten te sturen die wederkerigheid toepassen op de maatregel als volgt:
  - a) voor het systeemrisicobufferpercentage wordt de materialiteitsdrempel vastgesteld op een risicogewogen post van 32 miljard NOK, hetgeen overeenkomt met ongeveer 1 % van de totale risicogewogen posten van kredietinstellingen in Noorwegen;
  - b) voor de ondergrens van het risicogewicht voor niet-zakelijk onroerend goed is de materialiteitsdrempel vastgesteld op een bruto kredietverlening van 32,3 miljard NOK, hetgeen overeenkomt met ongeveer 1 % van de bruto door zekerheden gedekte niet-zakelijk onroerend goed aan Noorse klanten;
  - c) voor de ondergrens van het risicogewicht voor niet-zakelijk onroerend goed is de materialiteitsdrempel vastgesteld op een bruto kredietverlening van 7,6 miljard NOK, hetgeen overeenkomt met ongeveer 1 % van de bruto door zekerheden gedekte niet-zakelijk onroerend goed aan Noorse klanten.
9. In lijn met afdeling 2.2.1 van Aanbeveling ESRB/2015/2 kunnen de relevante autoriteiten van de betrokken lidstaat individuele kredietinstellingen waaraan in eigen land een vergunning is verleend, vrijstellen van in Noorwegen gesitueerde niet-materiële blootstellingen. Blootstellingen worden als niet-materieel beschouwd indien zij onder de in punt 8 hierboven vastgestelde instellingsspecifieke materialiteitsdrempels liggen. Bij de toepassing van de materialiteitsdrempels moeten de relevante autoriteiten de materialiteit van blootstellingen monitoren en hun wordt aanbevolen om de Noorse maatregel toe te passen op de eertijds vrijgestelde afzonderlijke kredietinstellingen waaraan in eigen land een vergunning is verleend wanneer de in punt 8 vastgestelde materialiteitsdrempels worden overschreden.

10. In lijn met afdeling 2.2.1 van Aanbeveling ESRB/2015/2 zijn de in punt 8 hierboven bedoelde materialiteitsdrempels aanbevolen maximumdrempelniveaus. Relevante autoriteiten die wederkerigheid toepassen kunnen derhalve in voorkomende gevallen voor hun jurisdicties een lagere drempel toepassen, en niet de aanbevolen drempel, of wederkerigheid toepassen ten aanzien van de maatregel zonder een materialiteitsdrempel.
11. Indien er geen kredietinstellingen zijn waaraan in de lidstaten die materiële blootstellingen in Noorwegen hebben een vergunning is verleend, kunnen de relevante autoriteiten van de betrokken lidstaten op grond van afdeling 2.2.1 van Aanbeveling ESRB/2015/2 besluiten de geen wederkerigheid toe te passen ten aanzien van de Noorse maatregelen. In dat geval moeten de relevante autoriteiten de materialiteit van de blootstellingen monitoren en wordt hen aanbevolen wederkerigheid toe te passen ten aanzien van de Noorse maatregelen wanneer een kredietinstelling waaraan in eigen land een vergunning is verleend de respectieve materialiteitsdrempels overschrijdt.

Zweden

Een kredietinstellingsspecifieke 25%-ondergrens voor het naar blootstelling gewogen gemiddelde van de risicogewichten toegepast op de door onroerendgoed gedekte aangehouden blootstellingen met betrekking tot particulieren en kleine partijen aan in Zweden gevestigde debiteuren in overeenstemming met artikel 458, lid 2, punt d), vi) van Verordening (EU) nr. 575/2013 op kredietinstellingen waaraan in Zweden een vergunning is verleend en die de IRB-hanteren voor de berekening van wettelijke kapitaalvereisten.

I. Beschrijving van de maatregel

1. De Zweedse maatregel, toegepast overeenkomstig artikel 458, lid 2, punt d), vi), van Verordening (EG) nr. 575/2013 en opgelegd aan kredietinstellingen waaraan in Zweden een vergunning is verleend en die de IRB hanteren, bestaat uit een kredietinstellingsspecifieke ondergrens van 25% voor het naar blootstelling gewogen gemiddeld van de risicogewichten, toegepast op de portefeuille van door onroerend goed gedekte blootstellingen met betrekking tot particulieren en kleine partijen aan in Zweden gevestigde debiteuren.
2. Het naar blootstelling gewogen gemiddelde is het gemiddelde van de risicogewichten van de afzonderlijke blootstellingen, zoals berekend overeenkomstig artikel 154 van Verordening (EU) nr. 575/2013, gewogen naar de betrokken blootstellingswaarde.

II. Wederkerigheid

3. Overeenkomstig artikel 458, lid 5, van Verordening (EU) nr. 575/2013 wordt de relevante autoriteiten van de betreffende lidstaten aanbevolen om wederkerigheid toe te passen ten aanzien van de Zweedse maatregel door deze maatregel in de in subaanbeveling C(3) genoemde uiterste termijn toe te passen op de in Zweden gevestigde bijkantoren van kredietinstellingen waaraan in eigen land vergunning is verleend en die de IRB hanteren.
4. Relevante autoriteiten wordt aanbevolen wederkerigheid toe te passen ten aanzien van de Zweedse maatregel door toepassing op de kredietinstellingen waaraan in eigen land een vergunning is verleend en die de IRB-methode hanteren, welke kredietinstellingen directe door onroerend goed gedekte blootstellingen met betrekking tot particulieren en kleine partijen aan in Zweden gevestigde debiteuren hebben. Overeenkomstig subaanbeveling C(2) wordt de relevante autoriteiten aanbevolen binnen de in subaanbeveling C(3) bedoelde uiterste termijn dezelfde maatregel toe te passen als die de activerende autoriteit in Zweden heeft toegepast.
5. Indien dezelfde macroprudentiële beleidsmaatregel in hun jurisdictie niet beschikbaar is, wordt de relevante autoriteiten aanbevolen na overleg met het ESRB een in hun jurisdictie beschikbare macroprudentiële beleidsmaatregel toe te passen die in vergelijking met voornoemde voor toepassing van wederkerigheid aanbevolen maatregel het meest equivalente effect heeft. De relevante autoriteiten wordt aanbevolen de equivalente maatregel uiterlijk vier maanden na de bekendmaking van deze aanbeveling in het *Publicatieblad van de Europese Unie* vast te stellen.

III. Materialiteitsdrempel

6. De maatregel wordt aangevuld met een instellingsspecifieke materialiteitsdrempel van 5 miljard SEK om de potentiële toepassing van het *de minimis*-beginsel te sturen door de relevante autoriteiten die wederkerigheid toepassen.

7. Overeenkomstig afdeling 2.2.1 van Aanbeveling ESRB/2015/2 kunnen de betreffende autoriteiten van de betrokken lidstaat vrijstelling verlenen aan afzonderlijke kredietinstellingen waaraan in eigen land een vergunning is verleend en die de IRB-methode hanteren, welke kredietinstellingen niet-materiële door onroerende goederen gedekte blootstellingen met betrekking tot particulieren en kleine partijen hebben aan in Zweden gevestigde debiteuren onder de materialiteitsdrempel van 5 miljard SEK. Bij de toepassing van de materialiteitsdrempel moeten de relevante autoriteiten de materialiteit van blootstellingen monitoren en hun wordt aanbevolen de Zweedse maatregel toe te passen op de eertijds vrijgestelde afzonderlijke kredietinstellingen waaraan in eigen land een vergunning is verleend wanneer de materialiteitsdrempel van 5 miljard SEK wordt overschreden.
8. Indien er geen kredietinstellingen zijn waaraan in de betrokken lidstaten een vergunning is verleend met in Zweden gevestigde bijkantoren of die directe blootstellingen hebben met betrekking tot particulieren en kleine partijen die worden gedekt door in Zweden gelegen onroerend goed en die de IRB hanteren en blootstellingen met betrekking tot particulieren en kleine partijen hebben die worden gedekt door onroerend goed van 5 miljard SEK of meer ten aanzien van in Zweden gevestigde debiteuren, kunnen de relevante autoriteiten van de betreffende lidstaten overeenkomstig afdeling 2.2.1. van Aanbeveling ESRB/2015/2 besluiten geen wederkerigheid toe te passen ten aanzien van de Zweedse maatregel. In dat geval moeten de betreffende autoriteiten de materialiteit van de blootstellingen monitoren en wordt hen aanbevolen wederkerigheid toe te passen ten aanzien van de Zweedse maatregel wanneer een kredietinstelling die de IRB hanteert de drempel van 5 miljard SEK overschrijdt.
9. Overeenkomstig afdeling 2.2.1 van Aanbeveling ESRB/2015/2 is de materialiteitsdrempel van 5 miljard SEK een aanbevolen maximumdrempelniveau. Relevante autoriteiten die wederkerigheid toepassen kunnen derhalve in voorkomende gevallen voor hun jurisdicties een lagere drempel toepassen, en niet de aanbevolen drempel, of wederkerigheid toepassen ten aanzien van de maatregel zonder een materialiteitsdrempel..

-
- (*) Verordening (EU) nr. 549/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 21 mei 2013 betreffende het Europees systeem van nationale en regionale rekeningen in de Europese Unie (PB L 174 van 26.6.2013, blz. 1).
- (**) Uitvoeringsverordening (EU) nr. 680/2014 van 16 april 2014 tot vaststelling van technische uitvoeringsnormen voor wat betreft de rapportage aan de toezichthoudende autoriteit door instellingen overeenkomstig Verordening (EU) nr. 575/2013 van het Europees Parlement en de Raad (PB L 191 van 28.6.2014, blz. 1).
- (***) Recommandation du comité du risque systémique du 9 novembre 2020 relative aux crédits portant sur des biens immobiliers à usage résidentiel situés sur le territoire du Luxembourg (CRS/2020/005).
- (****) CSSF Regulation N.20-08 du 3 décembre 2020 fixant des conditions pour l'octroi de crédits relatifs à des biens immobiliers à usage résidentiel situés sur le territoire du Luxembourg.
- (*****) Aanbeveling ESRB/2021/3 van het Europees Comité voor systeemrisico's van vrijdag 30 april 2021 tot wijziging van Aanbeveling ESRB/2015/2 betreffende de beoordeling van grensoverschrijdende effecten van macroprudentiële beleidsmaatregelen en van vrijwillige toepassing van wederkerigheid ten aanzien van macroprudentiële beleidsmaatregelen (PB C 222 van 11.6.2021, blz. 1)."
-